

bragt op paa denne Størrelse, først derefter kan der blive Tale om en Udlodning af den resterende Del af Overskudet.»

Om dette kan gennemføres overfor en Generalforsamling er naturligvis et andet Spørgsmaal, men Ledelsen maa have gjort sig det klart, hvor meget *Driften* har givet, hvilke *Formuetab*, der eventuelt har været, og hvor stor den *reale* Egenkapital vil være før og efter Udbyttebetalingen.

I Bogens sidste Kapitel gives Regler for Normallagerprincippet's praktiske Anvendelse, og i tre Tillæg fremhæves med Eksempler nogle væsentlige Forhold vedrørende Varelager og Indkøb, Kontrol og Registrering samt Internt Prisindex.

Der er mange, som ikke mener, at man under alle Forhold kan anerkende Opretholdelsen af den reale Egenkapital som en Fordel for baade Borger og Samfund. Baade i den enkeltes og i Statens Liv kan der gives Situationer, hvor et Indgreb i den reale Egenkapital er uundgaaeligt. Forfatteren har som nævnt henvist hertil under selve Problemstillingen, men undgaar den nærmere Drøftelse heraf og med Rette. Bogen har vundet i Klarhed ved udelukkende at omhandle de Problemer, der fremkommer for den enkelte Virksomhed, naar Formaålet er fastlagt som Bevarelsen af den reale Egenkapital. Om man er Tilhænger eller Modstander af Hævdelsen af dette Formaal, eller maaske rettere, paa hvilket Trin af Udviklingen man vil forlade det, er et rent politisk Spørgsmaal. Bogen viser, hvilke Fremgangsmaader, man skal følge for at naa et paa Forhaand fastlagt Maal, og den gør det paa en saa klar og teoretisk velunderbygget Maade, at den kan anbefales paa det bedste saa vel til de praktiske Forretningsfolk som til de studerende.

H. Hjerno Jeppesen.

C. Helkett: Opgørelse af den skattepligtige Formue. G. E. C. Gads Forlag. 1945. 106 Sider.

Et nyt Arbejde fra Kontorchef ved Landsskatteretten, Lektor ved Handelshøjskolen, C. Helkett's Haand modtages naturligvis med Forventning, og dette gælder ikke mindst denne Bog, der har været savnet længe af alle, som arbejder med disse Problemer.

Det skal straks siges, at Læserens Forventninger tilfredsstilles i fuldt Omfang.

Som det angives i Forordet, har Grundlaget for Fremstillingen været en Række Artikler, som i 1941 og 1942 fremkom i »Revision og Regnskabsvæsen«. Dette Grundlag er imidlertid i meget væsentlig Omfang omarbejdet, alle Retsafgørelser for den siden da forløbne Tid er indarbejdet i Stoffet, og mange Afsnit er desuden udvidet meget betydeligt.

Bogen er forsynet med detailleret Indholdsfortegnelse saavel som Sagregister, hvilket gør den let anvendelig som Haandbog. Stoffets systematiske Inddeling og Kontorchef Helkett's sædvanlige klare Fremstillingsform gør Redegørelsen for alle de vanskelige Problemer let forstaaelig. Dette gælder i Særdeleshed det interessante Afsnit om betingede Rettigheder.

Et enkelt Forhold kunde maaske ønskes behandlet lidt fyldigere. Naar det saaledes Pg. 36 anføres, at »Hos Entreprenører vil man antagelig for de i Gang værende Arbejders Vedkommende ikke formuebeskatte mere end

bragt op paa denne Størrelse, først derefter kan der blive Tale om en Udlodning af den resterende Del af Overskudet.»

Om dette kan gennemføres overfor en Generalforsamling er naturligvis et andet Spørgsmaal, men Ledelsen maa have gjort sig det klart, hvor meget *Driften* har givet, hvilke *Formuetab*, der eventuelt har været, og hvor stor den *reale* Egenkapital vil være før og efter Udbyttebetalingen.

I Bogens sidste Kapitel gives Regler for Normallagerprincippet's praktiske Anvendelse, og i tre Tillæg fremhæves med Eksempler nogle væsentlige Forhold vedrørende Varelager og Indkøb, Kontrol og Registrering samt Internt Prisindex.

Der er mange, som ikke mener, at man under alle Forhold kan anerkende Opretholdelsen af den reale Egenkapital som en Fordel for baade Borger og Samfund. Baade i den enkeltes og i Statens Liv kan der gives Situationer, hvor et Indgreb i den reale Egenkapital er uundgaaeligt. Forfatteren har som nævnt henvist hertil under selve Problemstillingen, men undgaar den nærmere Drøftelse heraf og med Rette. Bogen har vundet i Klarhed ved udelukkende at omhandle de Problemer, der fremkommer for den enkelte Virksomhed, naar Formaålet er fastlagt som Bevarelsen af den reale Egenkapital. Om man er Tilhænger eller Modstander af Hævdelsen af dette Formaal, eller maaske rettere, paa hvilket Trin af Udviklingen man vil forlade det, er et rent politisk Spørgsmaal. Bogen viser, hvilke Fremgangsmaader, man skal følge for at naa et paa Forhaand fastlagt Maal, og den gør det paa en saa klar og teoretisk velunderbygget Maade, at den kan anbefales paa det bedste saa vel til de praktiske Forretningsfolk som til de studerende.

H. Hjerno Jeppesen.

C. Helkett: Opgørelse af den skattepligtige Formue. G. E. C. Gads Forlag. 1945. 106 Sider.

Et nyt Arbejde fra Kontorchef ved Landsskatteretten, Lektor ved Handelshøjskolen, C. Helkett's Haand modtages naturligvis med Forventning, og dette gælder ikke mindst denne Bog, der har været savnet længe af alle, som arbejder med disse Problemer.

Det skal straks siges, at Læserens Forventninger tilfredsstilles i fuldt Omfang.

Som det angives i Forordet, har Grundlaget for Fremstillingen været en Række Artikler, som i 1941 og 1942 fremkom i »Revision og Regnskabsvæsen«. Dette Grundlag er imidlertid i meget væsentlig Omfang omarbejdet, alle Retsafgørelser for den siden da forløbne Tid er indarbejdet i Stoffet, og mange Afsnit er desuden udvidet meget betydeligt.

Bogen er forsynet med detailleret Indholdsfortegnelse saavel som Sagregister, hvilket gør den let anvendelig som Haandbog. Stoffets systematiske Inddeling og Kontorchef Helkett's sædvanlige klare Fremstillingsform gør Redegørelsen for alle de vanskelige Problemer let forstaaelig. Dette gælder i Særdeleshed det interessante Afsnit om betingede Rettigheder.

Et enkelt Forhold kunde maaske ønskes behandlet lidt fyldigere. Naar det saaledes Pg. 36 anføres, at »Hos Entreprenører vil man antagelig for de i Gang værende Arbejders Vedkommende ikke formuebeskatte mere end

et Beløb, der skønnes at svare til Arbejdets Værdi paa det Tidspunkt, der er afgørende for Formueopgørelsen,« saa kunde man ønske under Afsnittet »Værdiansættelse af Formuen« at faa nærmere Oplysning om den skattemæssigt rigtige Vurdering af dette vanskelige Aktiv.

Medens man ved Læsningen glæder sig over Kontorchef Helkett's fortrinlige Fremstilling, er det uundgaaeligt, at man nu og da maa undre sig over en vanskelig og — i hvert Fald for en Ikke-Skattetekniker — overmaade spidsfindig Skattepraksis.

Som Kuriosum kan saaledes nævnes, at det af det Pg. 41—42 anførte fremgaar, at en Spillelærerinde formuebeskattes af sit Flygel, en Klavervirtuos beskattes antagelig ikke af sit Flygel, men en Violinvirtuos er formentlig formueskattepligtig af det Instrument, han benytter til sine Koncerter.

Naar det i Medd. 1940, 42, anført Pg. 46, fastslaas, at en Lejer ikke kan formuebeskattes af, hvad han paa Tidspunktet for sin Formueopgørelse har forudbetalt i Leje, synes denne Afgørelse besynderlig, naar man betænker, at Konsekvensen heraf bliver, at Formueskatten bliver lavere, naar en Lejer betaler Januar Kvartals Leje den 31. December, end hvis han betaler den 2. Januar. For ganske nylig har imidlertid Højesteret (ganske vist med 5 Stemmer mod 4) afsagt en Dom, der synes analog hermed, idet der ved denne statueredes, at forudbetalt Skat ikke kunde formuebeskattes.

Paa Linie med Kontorchef Helkett's: »Opgørelse af den skattepligtige Indkomst til Staten« udgør denne Bog et Hovedværk i den foreliggende Litteratur om Skatteproblemer, af allerstørste Betydning for saavel Ligningsmyndighederne som for Revisorer og andre, der arbejder med disse Problemer, ikke mindst dem, der studerer disse.

Poul Hansen.

Ejler Alkjær: Erhvervslivets Beliggenhedsproblemer. Handelshøjskolen i København, Driftsøkonomiske Hovedproblemer 2. Einar Harcks Forlag. 1945. 104 Sider. Kr. 4,75.

Lektor Alkjær's nye Lærebog er beregnet paa Diplomstudiernes I. Del, som efter den seneste Undervisningsreform som bekendt er gjort fælles for alle Specialerne og saaledes tilrettelagt, at der ved Siden af Nationaløkonomi, Statistik og Erhvervsret indgaar et betydeligt Pensum Erhvervs- eller Driftsøkonomi.

Nu har Forfatteren jo gennem sine Rejser, Foredrags- og Analysevirksomhed m. v. en saadan Føling med praktiske Erhvervsproblemer, at han ganske naturligt har søgt at udforme sit Værk saaledes, at det kan forvente Læsere udenfor den obligatoriske Kreds, og Forfatterens Haab i saa Henseende er velbegrunderet, for Bogen er populær og velforsynet med instruktivt Illustrationsmateriale, hvoraf meget er af ny Dato, og den er velforsynet med mange gode Eksempler.

Naar alle de konkrete Faktorer, som medvirker ved Beliggenhedsvalget, skal behandles paa 100 Sider, hvoraf en betydelig Del optages af Illustrationer, er det ikke til at forbavses over, at den Plads, der er tilmaalt de forskellige Emner, ikke tillader større Fordybelse, og det er uundgaaeligt, at der kan rejses Diskussion om, hvorvidt Emnernes Betydning staar i For-